

پەشیو و دیوانی براکوژی

یەكەم

دوازده وانه بۆ منالان

ئەم شیعراڤه له نێوان ساڵانی ۱۹۶۹ بۆ ۱۹۷۱ له ههولێر له گوندی که ندالان نوسراوه، په شیو سه بارهت بهم شیعراڤه ده لیت "چاره نووسم چ وهك شاعیر چ وهك مرۆف، چ به لای باشه دا، چ به لای دهر د و به لای دنیا دا، تاراده یه کی زۆر دهره نجام و دارشته ی ئەم شیعره یه. دهمه وی بلیم: ئەگەر ئەم شیعره م نه نوسیبا، که نوسیتم جارن نه دابا و رووبه رووی سیستمی بپرکرنه وه ی ئەوان رۆژان نه بامایه وه چاره نوسیکی دیم ده بوو". ئیمه له م به شه دا ته نها (۳) وانه وهرده گرین له و وانا نه بۆ ئەوه ی

تێیاندا به دی ده کرا، یه کێک له و رۆشنی پراڤه شاعیری گه و ره ی کورد (عه بدولا په شیوه) که به درێژای میژووی نوسی نی شیعری، به ته نها خۆی هیژیک و بزواتیکی ئازا بووه، قه له مه که ی وهك پێشمه رگه له مه دیدانی خه باتی ئە ده بیدا له پێشه وه ی سه نگر بووه، ئە وه ی ئیمه له م به شه دا ده مانه ویت ئاماژه ی پێکه ین شیعری په شیوه له دوو قوناغی میژووی: یه که میان قوناغی ئینشیقاقه که ی ۱۹۶۴ نێوان مه که ته بی سیاسی و مه لا مسته فایه، دووه میان دیوانی شه ری براکوژییه، واته دواین شه ری حیزبه کوردستانیه کان به گشته ی و پارتی و یه کێتی به تایبه تی.

زۆریوون ئەو به ناو رۆشنی پراڤه ی که له سه رده میک له سه رده مه کان، له کاتی تاقیکردنه وه ی راده ی راسگۆییان له گه ل گه لدا له تاقیکردنه وه ی قه له م نه فرۆشتندا دهرنه چوون، زۆر بوون ئەو قه له مانه ی له قوناغه قورسه کانی رابونی بزواتی کوردایه تیدا له جیی ئەوه ی قه له مه کانین بیه کۆتری ناشتی بوون به فیشه ک و مه خزەن بۆ پیاو کۆژه کان، به لام له گه ل ئەم دۆخه ناهاوسه نگر و ناله بارانه شه دا ئەم خا که به درێژای مملانی و شه ره ناوخۆییه کان که سانیکی وه های تیدا مابوون که له ری نی نوسی نی ئەوانه وه تروسکای ناشته وای یاخود به ره له سستی کردنی له هه ره نگا ویکێ براکوژی

میژوی مملانی نامه شروعی نه وه په کمان بۆ
دهرکه ویت که تانیستا ژورینه یان وه ک سیمبول
و هیلی سوور ته ماشا ده کریت.

وانه ی په کهم

مناله کان!

ئهی یاخیبه ژینتاله کان:

سبه ی ئیوه که گه وره بوون،

له لاوکا،

له حه یرانا،

له مزگوت و دیوه خانا،

له چیروکا،

له هونراوه ی شاعریکی ترسنوکا،

رهنگه ژورتان بهرگوی که وی،

باسی ئیمه ونازایه تی،

باسی ئیمه و کوردایه تی،

به لام نه که ن بروا بکه ن،

هه مووی درون، دروی په تی!

وانه ی سییه م

مناله کان!

ئیوه زه لکاو ده شله قینن،

ئیوه ئه و بوومه له زمانه ی

سبه ی کانی ده ته قینن،

ئیوه ن سبه ی

سنوری ده سترکد ده شکینن،

قه فی زنجیری لیکچراو

به یه کتره وه ده لکیکن.

ئیوه ن سبه ی

له قامیشلی،

له دیاربه کری شیخ سه عیدا،

له سلیمانی بریندارا،

له مه هابادی (قازی) دا،

به یه که فله سه فه پیده گهن،

گشت تیده گهن:

ئه وه ی کور بی، نه وه ی نوی بی،

ده بی تیشووی

ریی یه کیه تیی کوردی پی بی!

وانه ی شه شه م

مناله کان!

سه نگر سه نگر، چیاکان گه رام،

گویم لی بوو، کومه لیک قه وان،

له ناو سه نگره ریکی چۆلدا،

له پیشمه رگه ی شه هید ده دوان!

دوووم

دیوانی براکوژی

له م به شه دا هه ندیک له شاکاره کانی دیوانی

براکوژی دنوسینه وه که وه ک خۆی له پیشه کی

چاپی یه که میدا ده لیت "بۆ ئه وه ی له م

شاعرانه و شیعره کانی تری (دیوانی براکوژی)

بگه یت، پبویسته نه خسه ی براکوژی له سالی

۱۹۶۴ - وه تا روژی ئه مرۆ له بهر چاوی خۆت

دانیتیت و ئه و رووبه ره پانوپوره ده ستنیشان

بگه یت که برا کوژی تیدا کراوه. رووبه ره که،

موباله غه ناکه م ئه گه ر بلیم هه موو خاکی

کورده ستان، به پانایی و درژیایی ده گریته وه"

سه باره ت به شه ری براکوژی له هه مان

پیشه کیدا ده لیت "هیچ شتیک لای من پاکانه

بۆ براکوژی ناکا. گه مارتیرین، نامه ردا نه ترین،

بیشه ره فانه ترین شه ر - شه ری براکوژییه"

سه باره ت به توندی زمانیشی له هه ندی شیعردا

ده لیت "که شیعره کانم ده خوینیته وه، پیت

وايه زماندرییم کردوه؟ زیده روییم کردوه؟

توئدم؟ بریا ... سه د بریا ... زیتتر شاره زای

فه ره نگی زمانی کوردی بام و له م ووشه و

ته عبرانه مزترم زانیا!

ئه م دیوانه بۆ یه که م جار له هه ولیر له سالی

۱۹۹۴ بلاوکراوه ته وه ته نها (۵) شاکاریان

وه رده گرین.

(۲)

له م نیشتیما نه چاره ره شه دا

چیتان هیشتوه

دابه شی نه که ن وه ک ره زی خۆتان؟

هه ر به شه هیدان سه رمان بلند بوو،

ئه وانیشتان کرد به په زی خۆتان!

ناویرم قه له میک هه لگرم.

ناویرم کراسیک له بهر که م.

رووتان ره ش بی!

خۆ ره نکه کانیشتان به ش کرد.

بلیم: خویندکار یان قوتابی؟

ژن یان ئافره ت؟

پووتان ره ش بی!

تا وشه ی ناو فه ره نکه کانیشتان به ش کرد!

دوو که ناری زیی جاویدانی -

خانی و حاجی قادرتان به ش کرد.

خاک و ناو وئاگرتان به ش کرد.

کوا چیتان هیشت؟

کوا کیتان هیشت؟

بگره ...

قه حیه و دز و ریگرتان به ش کرد.

وه ک زپته کی گاکوژی به ده ست

نیشتیما نیکتان کرد به دوو...
شار به شار، گوند به گوند گه ران،
له هه ر مالیک
ئاگردانیکتان کرد به دوو!

خه لک میژوویه کی هه یه،
ئیمه دوو میژوومان هه یه.
هه موو دنیا
یه ک سه رکده ی لی به لایه،
ئیمه له ویش دوومان هه یه!
(۷)

له په راسووی شه هیدانی
هه ر سی سالی براکوژی
جه نکه لیک چر و تژی
راست که نه وه له به رده میان.
با روئدک بی خوارده وه یان،
تۆزی خوین بی هه ر سی ژه میان.
به دوو که لی ئاهی دایکان قانگیان بده ن،
چاوی سووریان پر چقل که ن...
لی نه گه رین
کورد کوژه کان
بگه نه سه ده ی داهاتوو،
نه وه ک ئه ویش ئاوه گل که ن!
(۱۰)

که براکوژیک ده بینم
باوه رکه ن رشانه وه م دی...
تابه یانی هه دا نادم،
دایم ئه مدیو ئه ویدیو ده که م.
سه د قوناغیش دوور که ومه وه،
بۆنی لاکی ماکه ریکی توپیو ده که م!
(۱۶)

تیناگه م! گه ر تفه نگیک
هه زار گولله ی تیدای،
به ده ست کوردیکه وه بی و
رووی له کوردیک کرا بی،
چۆن دلی دی ببیکی،
باناگریش درابی!
(۱۹)

ده ستت بزژی. چاوت کویر بی.
ریگه ی راست کوی قافی پر هه لدر بی.
هه ی کرم له گوشتت بدا،
شیرپه نجه به خوینت فیر بی...
تۆ ده تزانی، ئه وه ی کوشنت چبوو، کی بوو؟
پیشمه رگه بوو...
پشت و په نا، تیشووی ری بوو.